

ÉZSAIÁS 63-66.

Isten népének megújítása előtt el fog jönni Isten haragjának napja, a Nagy Nyomorúság ideje. A 63.-ik fejezet első 6 verse erről az időszakról szól, és két kérdéssel kezdődik, majd az Úr válaszol ezekre:

Ki jön ott Edómból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel? - Én, aki igazat beszélek, és van erőm a szabadításhoz!

- Miért vörös az öltözeted, miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?

- A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.

Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje.

A Jelenések Könyvének 14.-ik fejezetében egy ehhez kapcsolódó részt olvashatunk a 10.-ik verstől:

„Ha valaki imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak a bélyegét a homlokára vagy a kezére,

az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában, és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a Bárány előtt;

gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké, és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalom azoknak, akik imádják a fenevadat és az ő képmását, és akik magukra veszik az ő nevének bélyegét.

És láttam: íme, egy fehér felhő, és a felhőn ült valaki, az Emberfia-hoz hasonló: a fején aranykorona volt, a kezében pedig éles sarló.

Egy másik angyal jött ki a templomból, és hatalmas hangon kiáltott a felhőn ülőnek: „Ereszd neki a sarlódát, és arass, itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön.”

A felhőn ülő pedig ledobta a sarlóját a földre; és learatták a földet.

Egy másik angyal is jött ki a mennyei templomból, akinél szintén éles sarló volt.

Az oltártól pedig ismét egy angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűzön, és hatalmas hangon kiáltott annak, akinél az éles sarló volt: „Ereszd neki éles sarlódát, és szüreteld le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megértek a szemei”.

Az angyal ledobta éles sarlóját a földre, leszüretelte a föld szőlőjét, és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába;

megtaposták a borsajtot a városon kívül, és a borsajtóból vér ömlött ki, amely a lovak zablájáig ért ezerhatszáz futamnyira.

A Jelenések Könyvének 19.-ik fejezetének 11.-ik versétől pedig ezt olvashatjuk:

És láttam a megnyílt eget: íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hû és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol,

szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és rajta egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül;

és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje.

A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve.

A 7.-ik és 8.-ik versekből kiderül, hogy ez a sereg az Ő egyháza.

Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját.

Ezek tehát az Ézsaiás 63-ban olvasható kérdésekkel és válaszokkal összefüggő verssorok.

A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.

Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje.

Pusztító és félelmetes nap lesz Isten haragjának kiöntetése a földre.

A Zsidó levélben olvashatjuk:

Ha valaki elveti Mózes törvényét, az két vagy három tanú vallomása alapján irgalom nélkül meghal.

Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vérével, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja?

Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek.” És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.”

Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni.

Sokat szoktunk beszélni a megváltásról, a szabadulásról és gyakran megkérdezzük, hogy mit értünk az alatt, hogy megszabadulni. Azt, hogy megmenekülünk Istennek a földre kiöntendő haragjától. A megváltásnak van egy pozitív és egy negatív vetülete: Egyrészt megváltatunk azért, hogy egy dicsőséges örökkévalóságot tölthessünk Vele, de ugyanakkor megmenekülünk attól a haragtól is, amely kiöntetik a föld összes istentelen és igazságtalan emberére.

Mivel Isten csak lassan hozza el ítéletét, ezért gyakran azt gondoljuk, hogy Ő gyenge. Sokan tragikus hibát követnek el, amikor Isten hosszútűrését gyengeségnek látják.

Az Ő bosszúállásának napja el fog jönni, mert megígérte ezt és be is fogja teljesíteni azt. Eddig minden ígéretét teljesítette, és csak saját magunkat csapjuk be azzal, ha azt hisszük, hogy most meg fog állni. Minden további prófécia be fog teljesezni, és már nagyon közel vagyunk ismét ahhoz, hogy Isten újból közbelépjen az emberi történelemben, és megítélje az embereket.

Péter azt írja, hogy az emberek szándékosan nem akarják tudni, hogy Isten már egyszer elpusztította a földet. Azt akarják hinni, hogy minden úgy fog folytatódni, ahogy az elejétől fogva elkezdődött. De Isten már közbelépett a múltban, és meg fogja tenni ezt a jövőben is. De ez a jövőben elkövetkezendő közbelépés a dicsőséges Ezeréves Királyságot fogja elhozni, amelyet már annyira várunk.

Föltekintettem, de nem volt segítőm, csodálkoztam, mert nem volt támogatóm. Saját karom segített nekem, és felindulásom támogatott.

Népeket tapostam el haragomban, szétzúztam őket felindulásomban, és a földre öntöttem levüket.

A 7.-ik verstől kezdve egy gyönyörű imádságot olvashatunk – Ézsaiás a maradék népet képviseli, és Istenhez imádkozik:

Az ÚR hűségét magasztalom, az ÚR tetteit dicsérem

Milyen érdekes, hogy miután az Úr kijelenti az ítélet és bosszúállás napjának eljövételét, a próféta az Úr hűségét és tetteit kezdi dicsérni.

mindazt, amit az ÚR tett értünk, sok jótéteményét Izráel háza iránt, mert irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.

Ha körbenézünk, akkor láthatjuk, hogy Isten milyen szerető és kedves volt velünk

Mert ezt mondta: Mégiscsak az én népem ez, fiaim, nem tudnak meghazudtolni. Ezért szabadította ki őket minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket.

A korai egyházban levő tanítványok felismerték Jézus Krisztussal való szoros kapcsolatukat, és azt is felismerték, hogy az üldöztetéseket Jézus Krisztus miatt kellett elszenvedjék. Amikor megverték őket, és megparancsolták nekik, hogy ne beszéljenek többet Jézus Krisztus nevében, akkor örömmel távoztak onnan, mert méltónak találtattak arra, hogy az Ő nevéért szenvedjenek – mivel az Úr azonosul az Ő üldöztetést szenvedő gyermekeivel.

Tudnunk kell, hogy bármikor üldöznek minket az Úr miatt, Ő osztozik a mi nyomorúságainkban, szenvedéseinkben.

Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ősidőktől fogva.

Ők azonban engedetlenek voltak, és megszorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcolt ellenük.

De visszaemlékezett népe a régi időkre, Mózesre: Hol van, aki a tengerből kihozta nyájának pásztorát? Hol van, aki belé öntötte szent lelkét?

Hol van, aki dicső karjával megragadta Mózes jobb kezét? Kettéhasította előttük a vizet, örök nevet szereztve magának.

Átvezette őket a mély tengeren, mint a lovat a pusztán; meg sem botlottak.

Mint mikor a jószág pihenni tér a völgybe, úgy pihentette meg őket az ÚR lelke. Így terelgetted népedet, dicső nevet szereztve magadnak.

Tekints le az égből, nézz le szent és dicső hajlékodból: Hol van féltő szereteted és hatalmad? Szíved megindulása és irgalmad miért marad távol tőlem?

Hiszen te vagy a mi atyánk, Ábrahám nem ismer bennünket, Izrael nem törődik velünk. URam, te vagy a mi atyánk, ősidőktől fogva megváltónknak nevezünk.

Miért engeded, URam, hogy letévedjünk utaidról? Miért engeded, hogy a szíviünk kemény legyen, s ne féljen téged? Fordulj szolgálidhoz, örökséged törzseihez!

Szent néped csak kis ideig birtokolta szent helyedet, azután ellenségeink taposták.

Olyanok lettünk, mintha sohasem uralkodtál volna rajtunk, mintha nem a te nevedről neveztek volna el. Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszállnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek!

Ahogy a tűz lánggra lobbantja a rőzsét, és felforralja a tűz a vizet, úgy ismertesd meg nevedet ellenségeiddel: reszkessenek tőled a népek,

ha majd váratlanul félelmes dolgokat művelsz: ha leszállsz, meginognak tőled a hegyek.

Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

Ézsaiás imája ez: Istenem, miért nem mutatod meg magad úgy, mint ahogy megmutattad már magad a múltban, amikor az emberek látták hatalmad dicsőségét?

Ezékiel 38.-ik fejezetében Isten azt mondja amikor elpusztítja az Izrael ellen törő hatalmas ellenséget, hogy

Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel, és megtudják majd, hogy én vagyok az ÚR.

Ézsaiás ezért a napért imádkozik, hogy ismét láthatóvá váljon Isten munkálkodása a földön.

Az Ézsaiás 64:3-ben ezt olvastuk:

Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

Bárcsak ki tudnánk várni azt, amit Isten előre elkészített számunkra!

Pál mondta a korintusiakban írt levelében, hogy:

„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek.

Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.

Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke.

Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.

Pál az efezusiakért imádkozta, hogy Isten adja nekik a bölcsesség és a megértés lelkét, hogy megértsék mi az elhívásuk reménysége.

Bárcsak tudnátok, hogy mi mindent tartogat Isten az Ő gyermekei számára! Bárcsak megismernétek az Ő országának dicsőségét! Annyira nagyszerű, és annyira elképzelhetetlenül gyönyörű, hogy amikor Pál egy kis ízelítőt kapott belőle, akkor azt írta, hogy vétek lenne emberi szavakkal leírni azt. Pál azt mondta, hogy ezért adott neki Isten egy tüskét a testébe, hogy a földön tudja tartani, mert különben minden mértéket meghaladóan elbizakodott volna.

Legtöbben nagyon földhözragadtak vagyunk, ahelyett, hogy a mennyei dolgokra tekintenénk. Bárcsak sokkal inkább a mennyet vennénk figyelembe, bárcsak többet tetkintenénk arra, hogy meglássuk mi az, amit Isten azok számára készített el, akik szeretik őt, mert így sokkal megfelelőbb perspektívából szemlélnénk a világot, és nem volnánk annyira belemerülve azokba a dolgokba, amelyek amúgy is el fognak pusztulni:

mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Ha a Lélek kinyilatkoztatja a láthatatlan dolgokat számotokra, akkor már nincs maradásotok ebben a világban, amiben most élünk, csak éppen egy kis könnyű érintéssel szeretnétek majd továbblépni innen.

Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

Találkozol azzal, aki örül, mert igazak tettei, utaidon jár, és rád gondol. De te megharagudtál, mert vétkeztünk. Régóta így vagyunk, bárcsak megszabadulnánk!

Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.

Látnunk kell, hogy Ézsaiás nem magyarázkodik Isten előtt, mint ahogy azt mi igen gyakran tesszük. Sokszor olyanok vagyunk, mint Ádám: „Uram, az asszony, akit nekem adtál feleségnek, az volt a hibás.” A Biblia azt írja, hogy aki magát akarja megigazítani, az nem lesz tiszta, de aki bevallja bűneit, annak megbocsájtatik.

Dániel is először beismerte az emberek bűnét, és elfogadta, hogy Isten igaz, és azt mondta, hogy „mi vagyunk a hibások, mi vétkeztünk”. Nagyon fontos, hogy Istenhez nyitott lapokkal érkezzünk, és beismerjük, hogy bűnösök vagyunk, és rábizzuk magunkat Isten irgalmára, ahelyett, hogy kezdenénk magyarázni a bizonyítványunkat. Istent nem a bizonyítványunk érdekli, hanem a beismerő vallomásunk. „Istenem, én vagyok a hibás.”

Minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Szegény emberek a saját kis igazságukat erőltetik és ilyeneket mondanak: „Megteszem, ami tőlem telhető, adakozok a Vörös Keresztnek, adok a kéregetőknek, stb., stb.” Az emberek megpróbálnak jó cselekedeteket felölteni magukra, és ezekkel büszkélkednek, de Isten szerint ezek mind bűdös szennyes ruhák.

Pál apostol ezt mondta:

nekem lehetne bizakodásom a testben is. Ha másvalaki úgy gondolja, hogy testben bizakodhat, én méginkább:

nyolcadik napon metéltek körül, Izráel népéből, Benjámin törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus, buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából feddhetetlen voltam.

Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért.

Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.

Hogy kitűnjék rólam őáltala: nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján,

A Jelenések Könyvének 17.-ik fejezetében János látja a vőlegény által imádott mennyasszonyt puha gyolcsba, tisztán. A puha gyolcs a szentek igazsága.

Engem Jézus Krisztus igazságába öltöztetnek, mely igazságot Isten a Jézus Krisztusba vetett hitem alapján számítja be nekem.

Pál is erről beszélt: „Levettem a régi szennyes ruhámat. Ami eddig nyereség volt, azt kárnak ítélem Krisztusért.”

Ézsaiás így folytatja:

Nincs aki nevedet segítségül hívná, aki buzgón ragaszkodnék hozzád. Elrejtetted orcádat előlünk, bűneink hatalmába adtál bennünket.

URam, atyánk vagy te mégis! Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezéd alkotása vagyunk mindannyian.

A fazekas és az agyag képet háromszor használja a Biblia azért, hogy Isten mindenható szuverenitását bemutassa az emberrel való kapcsolatában. Ézsaiáson kívül még Jeremiás és Pál apostol is használja ezt.

Pál azt írja:

Ugyan ki vagy te, ember, hogy perbe szállsz az Istennel? Mondhatja-e alkotójának az alkotás: „Miért formáltál engem ilyenre?”

Nincs-e hatalma a fazekasnak az agyagon, hogy ugyanabból az agyagból az egyik edényt díszessé, a másikat pedig közönségessé formálja?

A fazekas teljhatalommal bír, azt formál az agyagból, amit akar, és ez nagyon félelmetes dolog lehet, ha nem ismerjük a fazekast. De mi ismerjük Őt, és tudjuk, hogy bármit is készít belőlem, az a lehető legjobb lesz számomra. Az egyetlen módszer arra, hogy megtudjam, hogy mit akar a fazekas formálni belőlem az, hogy átadjam neki megamat, és engedelmeskedjek neki.

URam, ne haragudj ennyire, ne emlékezzél örökké bűneinkre! Tekints ránk: mindnyájan a te néped vagyunk!

Szent városaid pusztává lettek, pusztává lett a Sion is, Jeruzsálem pedig lakatlanná.

Szent és ékes templomunk, ahol őseink dicsértek téged, tűz martaléka lett. Romba dőlt minden, ami drága volt nekünk.

Még ezek után is türtözteted magad, URunk? Hallgatsz, és még tovább gyötörsz bennünket?

A nép maradékának imádságára Isten így válaszol:

Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! - mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet.

Kitártam kezemet naphosszat a lázadó nép felé, amely nem a jó úton jár, hanem saját gondolatai után. Ez a nép csak bosszant engem, dacol velem szüntelen. Kertekben mutatnak be áldozatot, téglalotárokon tömjéneznék.

Sírkamrákban üldögélnek, kriptákban töltik az éjszakát, disznóhúst esznek, és undok moslák van edényükben.

Azt mondják: Maradj távol, ne közelíts hozzám, mert én szent vagyok! Olyanok ezek, mintha egész nap égő tűz füstje csavarná orromat.

Pál a római levél 10.-ik fejezetében idéz ebből és megmutatja nekünk, hogy Isten a zsidók lázadását arra használta, hogy a pogányok közül hívja el az ő népét.

Föl van ez írva nálam. Nem hallgatok, amíg meg nem fizettem. De megfizetek nekik!

Ezt mondja az ÚR: A ti bűneitekért, de egyben őseitek bűneiért is, akik a hegyeken tömjénezték, és a halmokon gyaláztak engem, régi tetteik büntetését mérem ki rájuk.

Ezt mondja az ÚR: Ha mustot találnak a szőlőfűrtben, ezt mondják: Ne pusztítsd el, mert áldás van benne! Ugyanígy bánok majd szolgálóimmal is: nem pusztítom el valamennyit.

Adok még Jákóbnak utódokat, Júdának is, akik hegyeimet öröklik. Választottaim veszik birtokukba, szolgálóim laknak rajta.

Isten össze fogja gyűjteni a választottait a Máté 24 szerint, és vissza fogja hozni őket erre a földre, az örökségükbe. Ha a választottakat az egyházként akarjuk értelmezni, ez igen szegényes Biblia magyarázatra vall. Ez az izraeli nemzet Isten általi visszaállításának tagadását jelenti – antiszemita indíttatású tanítások ezek mind, amelyek azzal próbálják magyarázni a zsidók elleni utálatot, hogy Isten már befejezte velük a munkálkodását. Ez egyszerűen nem igaz, mert nem biblikus.

A Sárón juhok legelője lesz, az Ákór völgye marhák delelője, népem birtoka; azoké, akik engem keresnek. De nektek, akik elhagyjátok az URat, elfeledkeztek szent hegyemről, a szerencseistenek terítetek asztalt, a sorsistennőnek öntötök italáldozatot,

fegyver lesz a sorsotok, valamennyien a vágóhídra kerültök. Mert szóltam, de nem feleltetek, beszéltem, de nem hallgattatok rám, hanem azt tettétek, amit rossznak látok, azt választottátok, ami nem tetszik nekem.

Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Szolgálóim enni fognak, ti pedig éheztek! Szolgálóim inni fognak, ti pedig szomjaztok! Szolgálóim örülni fognak, ti pedig szégyent vallotok!

Szolgálóim ujjongani fognak örvendező szívvel, ti pedig kiáltoztok majd fájó szívvel, és jajgattok összetört lélekkel!

Neveteket csak átok formájában hagyjátok választottaimra: Így öljön meg az én Uram, az ÚR! Szolgálóinak pedig más nevet ad.

Mi ez a másik név? Antiókiában keresztényeknek nevezték el őket. Ez lett Isten szolgálóinak új neve. Isten még mindig a népek között dolgozik egészen addig, amíg ezeknek ideje beteljesedik, és ehhez mi már nagyon közel vagyunk. Hamarosan véget fog érni Isten kegyelmének és irgalmának kiöntetése a pogányok felé – ha az Ő országának részese akarsz lenni, akkor jobb, ha ezt most megteszed, mert nemsokára megszűnik ez a lehetőség.

Mert aki áldást mond a földön, az igaz Isten nevével mond áldást, és aki esküszik a földön, az igaz Istenre esküszik. Feledésbe mennek a régi bajok, eltűnnek szemem elől.

A 17.-ik vers egy elszigetelt vers:

Mert én új eget és új földet teremtek, a régre nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

Ez már az Ezeréves Királyság után fog megtörténni, amelyről a 2Péterben olvashatunk. Isten ezt az egész univerzumot hatalmas forrásában fogja elolvasztani, és egy új eget és földet fog teremteni.

Egyes tanítások szerint a föld örökké meg fog maradni, és ezeket a tanításokat néhány költői zsoltársorra alapozzák. A 2Péterben mégis az anyagi univerzum végéről olvashatunk.

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.

Itt a „teremtette” szó héber eredetije a „bara”, ami azt jelenti, hogy valamit a semmiből teremteni. Csak egyedül Istennek van meg erre a képessége.

Van egy másik szó az alkotásra, amelyet a héber „asa” fejez ki, és ez azt jelenti, hogy „összeilleszteni már létező anyagokat”. Az ember csak ilyen alkotásra képes – már meglévő anyagokból tud összeállítani új dolgokat.

Amikor itt Ézsaiásnál olvassuk, hogy Isten ezt mondja *én új eget és új földet teremtek*, akkor ismét a „bara” szót használja, amely azt jelenti, hogy a semmiből fog egy teljesen új mennyet és földet létrehozni.

Annak fényében, hogy ez a jelenlegi univerzum teljesen el fog tűnni, vajon milyen emberek kell legyünk? Ha az egész anyagi világ el fog pusztulni, akkor vajon milyen ember kell legyek? Mert ha teljesen anyagi beállítottságú vagyok, akkor teljesen el fogok pusztulni. Akkor hát milyen legyek? Lelki. A lelki dolgokat kell értékeljem, a mennyben kell kincseket gyűjtsek, ahol a moly nem eszi meg, sem a tolvajok nem tudják ellopni.

Lelki ember kell legyek, lelki dolgokra érzékeny, mert az anyagi univerzum el fog pusztulni.

Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

Abban a végső időben semmilyen korábbi élményünkre sem fogunk emlékezni. Egyesek azon aggódnak, hogy nem fogják élvezni a mennyországot akkor, ha a gyermekeik vagy a szüleik nem lesznek ott. Semmire nem fogunk emlékezni, ami itt történt velünk, soha nem fognak ezek a dolgok eszünkbe jutni.

Az Ezeréves Királyság alatt

Ezért örvendjete és vigadjatok mindörökké annak, amit teremtek. Mert Jeruzsálemet vigasságra teremtem, népét pedig öröme.

Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajgatás hangja.

Nem lesz ott olyan csecsemő, aki csak néhány napig él, sem öreg ember, aki magas kort nem ér. Mert a legfiatalabb is százéves korában hal meg, és aki nem ér meg száz évet, átkozottnak számít.

Másszóval, aki nem éri meg a száz évet arra azt fogják mondani, hogy milyen szomorú, hogy csak ennyit élt.

Az Ezeréves Királyság alatt a Isten a Földet az özönvíz előtti állapotokra állítja vissza. A Föld köré védőburkot fog vonni, amely megvédi majd a kozmikus sugárzásoktól, és ez lelassítja majd az öregedési folyamatokat.

Mi nem fogunk meghalni, mert akkorra már kiköltözünk ezekből a sátrakból, és az új testeinkben leszünk. De lesznek olyan emberek, akik túlélnek a Nagy Nyomorúságot, a népek ítéletét, és megérik az Ezeréves Királyság kezdetét. Az ő gyermekeik fognak majd tovább élni a földön.

Mi pedig Krisztussal együtt fogunk uralkodni itt, a papok királyságában, mi fogjuk Krisztust képviselni az emberek előtt, és az embereket Krisztus előtt. Új testben leszünk, Pál magyarázata szerint:

*De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?
Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad,
és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét.
De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.*

Ha Istennek ez tetszik, akkor tudom, hogy nekem is tetszeni fog. Vajon mire leszünk képesek az új testünkben? Sokat gondolkozom ezen. Bizonyára a mostanitól különböző molekuláris szerkezet lesz, és ez nagyon érdekessé fogja tenni a földi létünket. Majd meg fogjuk tudni...

*Házakat építenek, és laknak bennük, szőlőket ültetnek, és élvezik gyümölcsüket.
Nem úgy építenek, hogy más lakják benne, nem úgy ültetnek, hogy más élvezze. Mert népem élete oly hosszú lesz, mint a fáké. Választottaim maguk élnek munkájuk eredményéből.
Nem hiába fáradoznak, nem veszedelemre szülnek, mert az ÚR áldott népe ez, ivadékaival együtt.
Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.
A farkas a bárányal együtt legel, az oroszlán szalmát eszik, mint a marha, és a kígyónak por lesz a kenyere. Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki - mondja az ÚR.*

A Föld, a teremtett világ és az ember is ismét tökéletes harmóniában lesz Istennel. Milyen dicsőséges lehetett Ádám harmóniája Istennel, miközben az egész világegyetem is harmóniában volt Vele! Milyen pusztító hatása volt a bűnnek, hisz megbontotta ezt a harmóniát az ember és Isten, az ember és a természet között. Maga a természet is szenvedett az átok következtében, és nincs már Istennel harmóniában. Az állatvilág ragadozói, az oroszlánok, a farkasok kegyetlensége is arra utal, hogy nincs harmóniájuk Istennel.

Ezt mondja az ÚR: A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Milyen házat akartok építeni nekem, és milyen helyen kellene tartózkodnom?

Egy új templomot fognak építeni majd, de Isten azt mondja, hogy nincs arra szükségem.

Hiszen mindent az én kezem alkotott, így keletkezett minden - így szól az ÚR. Mert én arra tekintek, aki nyomorult és megtört szívű, és aki igéimet tiszteli.

Minden az enyém, mindent én teremtettem. Ezért olyan nehéz bármit is adni Istennek, mert minden az Övé.

Most pedig az Úr visszajövele előtti áldozatokról szól, amelyek elfogadhatatlanok Isten számára:

*Bikát vágnak le, de embert is ölnek, juhok áldoznak, de kutya nyakát is szegik. Ételáldozatot mutatnak be, de disznóvért is, tömjéneznek emlékeztetőül, de a bálványt is áldják. Ők is maguk választották meg útjukat, és förtelmes bálványaikban gyönyörködtek.
Én is magam választom meg, hogy mivel bántsam őket, és rájuk hozom, amittől borzadnak.*

Mivel nem hallgattak Jézus Krisztus igazságára, ezért Isten átadja őket az Antikrisztus hazugságainak. Jézus azt mondta, hogy én az Atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be; ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.

Az Antikrisztus szövetséget fog kötni Izraellel, felépíti a Templomukat, visszaállítják az áldozatokat, de Isten azt mondja, hogy nem hittek Krisztusban, ezért semmi köze sem lesz hozzájuk.

Mert szóltam, de nem feleltek, beszéltem, de nem hallgattak rám, hanem azt tették, amit rossznak látok, azt választották, ami nem tetszik nekem.

Halljátok az ÚR igéjét, akik tisztelitek szavát: Honfitársaitok, akik gyűlölnék és kitaszítanak benneteket nevem miatt, ezt mondják: Mutassa meg dicsőségét az ÚR, látni akarjuk örömeit! Ők azonban szégyent vallanak.

Amikor Pál az egyházat üldözte, azt hitte, hogy az Úrnak tesz jó szolgálatot, és Isten nevében tett mindent.

Zúgás hangzik a városból, hangzik a templomból: az ÚR hangja, aki megfizet ellenségeinek érdemük szerint.

Mielőtt vajúdott, már szült is. Mielőtt rájött a fájdalom, fiút hozott a világra.

Ki hallott ilyet, ki látott ehhez foghatót? Vajon egy országért csak egy napig kell vajúdni? Születik-e nép csak úgy egyszerre? Hiszen alig vajúdott Sion, máris megszülte fiait.

Csak megindítsam, és ne vezessem le a szülést? - kérdezi az ÚR.

Isten nem fogja itt leállítani a próféciák beteljesítését. Ha eddig beteljesítette azokat, akkor a továbbiakat is be fogja teljesíteni.

Vagy én, aki a szülést vezetem, megakadályozzam? - kérdezi Istened.

Örüljete Jeruzsálemmel! Vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek! Szívvel örüljete vele mind, akik gyászoltátok!

Mert jóllakásig szophattok vigasztalást nyújtó emlőjéből. Gyönyörködve szívhatjátok telt mellét.

Bizony, ezt mondja az ÚR: Folyamként árasztom rá a békességet, mint megáradt patakot, a népek gazdagságát. Megszoptatnak, karjukon hordoznak, és térdükön ringatnak benneteket.

Ahogy az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket: Jeruzsálemben kaptok vigasztalást!

Meglátjátok, és örül szívetek, testetek is virul, mint a fű. Megtudják, hogy az ÚR támogatja szolgálait, ellenségeit pedig megbünteti.

Mert eljön az ÚR tűzben, harci kocsijai gyorsak, mint a forgószél. Rájuk zúdítja lángoló haragját, és fenyítését lángoló tűzben.

Mert tűzzel ítél az ÚR, kardja mindenkit elér, és sokan lesznek, akiket megöl az ÚR.

Elpusztulnak mindazok, akik megszentelik és megtisztítják magukat, de csak azért, hogy kertekben áldozzanak egy középen álló körül, és akik disznóhúst, undok állatot és egeret esznek - így szól az ÚR.

Ismerem tetteiket és gondolataikat. Eljött az ideje, hogy összegyűjtsem a különböző nyelvű népeket. Jöjjenek és lássák dicsőségemet!

Csodát teszek majd köztük, és a megmentetteket elküldöm a népekhez: Tarsísba, Púlba és Lúdba, az újszokhoz, Tubalhoz és Jávánhoz, a messzi szigetekre, amelyek még nem hallották híreimet, és nem látták dicsőségemet. Vigyétek hírvil dicsőségemet a népeknek.

Elhozzák minden honfitársatokat az összes népek közül ajándékkul az Úrnak: lovakon, kocsikon és gyaloghintókon, öszvéreken és tevéken, szent hegyemre, Jeruzsálembé - mondja az ÚR -, ahogyan Izráel fiai szokták elhozni ajándékukat tiszta edényben az ÚR házába.

Én pedig ezek közül is választok papokat és lévítákat - mondja az ÚR.

Mert ahogyan megmarad az új ég és az új föld, amelyet én alkotok - így szól az ÚR -, ugyanúgy megmaradnak utódaitok és a nevetek is.

Azután újholdról újholdra és szombatról szombatra eljön minden ember, és leborul előttem - mondja az ÚR.

Ezen a napon a világmindenség ismét harmóniába kerül Istennel, a lázadóknak viszont más sors adatik. Nagyon óvatosak kell legyünk, és nem szabad megmásítsuk Isten Szavát, csak azért mert nem egyezik a mi saját igazságról alkotott képünkkel.

Sokszor gúnyolták már az örökkévaló büntetés és átok gondolatát, amely a hitetlenekre vár. A gúnyolódások miatt kevesen beszélnek a poklóról, Isten ítéletéről, Isten haragjáról, vagy azátkozottak örökkévaló büntetéséről. De ha Isten beszél erről, ezért mi kötelesek vagyunk szólni ezekről, mert az Ő szolgálai vagyunk.

Jobban szeretnék 10.000 prédikációt tartani a mennyországról, mint akárcsak egyet is a poklóról. Nem szeretek a poklóról beszélni, tanítani. Jobban szeretnék 1000-szer tanítani Isten szeretetéről, mint akár egyszer is Isten haragjáról. Jobban szeretnék Isten jóságáról, kegyelméről, áldásairól tanítani, mert nagyon szeretem ezeket a témákat, és nem szeretem Isten gonoszok elleni bosszúállásának, ítéletének témáit.

Mégis, mivel Isten beszél ezekről, és én Isten szóvivője vagyok, ezért muszály beszéljek róla. Ezért tanítok versről versre, és ezért nem tudom átugrani az ilyen verseket, pedig nagyon szeretném átugrani pl. Ézsaiásnak ezt az utolsó versét is. Mert milyen jó lenne itt befejezni, hogy az egész világ dicsőségben fog visszaállni, és az Urat dicséri majd mindenki. Dicsőség Istennek!

Amikor eltávoznak, meglátják azoknak a holttestét, akik hűtlenül elhagytak engem. Nem pusztulnak el ott a férgek, a tűz sem alszik ki, és minden ember undorodni fog tőlük.

Jézus az itt található kifejezéseket használva figyelmeztetett az eljövendő ítéletre.

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak.

Megmondom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen.

... az olthatatlan tűzre,

ahol férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik el.

A Hádész nem a végső helye a hitetlen halottaknak, mert őket ki fogja adni Isten nagy fehér trónuson történő ítéletekor. De akinek nem lesz beírva a neve az Élet könyvébe, azt a tűz tavába, a gyehennára küldik, és ez a második halál. Nagy különbség van a Hádész és a gyehenna között, mert a gyehenna az örökkévaló helye lesz a gonoszoknak.

Amikor Jézus ítéletre fog visszatérni, akkor a bal kezére állítottaknak azt mondja, hogy

Menjete előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom,

jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Ez a tűz az ördögnek és angyalainak volt előkészítve, nem az embereknek. De akik úgy döntöttek, hogy a Sátán mellé állnak, és Isten ellen láznak, azok is a tűz tavába fognak kerülni vele együtt. A Jelenések könyvének 14.-ik fejezetében pedig azt olvassuk, hogy *gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké.*

Nincs merszem megváltoztatni ezeket a szavakat, úgy kell elmondjam, ahogy írva van. Nem is csökkenthetem ennek a hatását, mert Isten ítélete el fog jönni minden gonosz emberre, és mindenkire, aki Isten igazságát gonoszságra fordítja. Isten ítélni fog, és félelmetes dolog Isten kezébe kerülni.

De ez nem igazságos, mondhatnád erre. Nem módosíthatom Isten szavait, csak azt mondhatom, amit az Írások mondanak, mert Isten azt mondta a Jelenések könyvében, hogy *Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben; ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.*

Nem változtathatok Isten örökkévaló ítéletén, amely a hitetleneket fogja súlytani. Ezért olyan fontos, hogy Jézus Krisztussal éljünk, hogy alárendeljük neki életünket, és Isten örökkévaló királyságának részesei legyünk.

De én ezen nem izgulok, mert nem tervezem, hogy itt legyek az ítéletkor, és így azzal foglalkozom, ahol akkor leszek.

Ahol az ember kincse van, ott lesz a szíve is, a szívem az Úrral és a mennyei dolgokkal törődik. De kötelességem bemutatni nektek a másik oldalt is.

Istenem, köszönjük a Jézus Krisztusban megtalált reménységünket, az elhívásunk reménységét, és azokat a nagyszerű dolgokat, amelyekről Ézsaiásban olvashattunk az eljövendő Királyságról, amikor az Úrral együtt uralkodhatunk igazságban a megújult Földön. Azért imádkozunk, Uram, hogy hamar jöjj el, alapítsd meg ezt a Királyságot, hogy mi is részesülhessünk abban a dicsőségben, amelyben az Atyával együtt osztogatok még a világ teremtése előtt.

Uram, áldd meg a népedet, áldd meg az Igédet, ültessd azt a szíveinkbe, hogy a Te szavaid erősítsék és táplálják az életünket Jézus nevében.

64 perc